KTERAK SE DOSTAL mušketýr z námluv do rendlíku.

Humoreska od J. S. Sivertsena.

(Dokončení.)

"Co, co, co, co! Cože?" ptal se žlíl vlastně vykřikl Kabela. "Jak že to bylo? Že to nepůjde?"

"Nepůjde," pravila Jeřábková, "Ptala jsem se Marjánky, ona nechce o vašem návrhu ani slyšeti."

"Tedy nechce se stát panskou mušketýrkou?" tázal se Kabela chraptivým hlasem.

"Nechce, dokonce nechce," odvětila matka. "Kolářův Martin se jí vedral do srdce a to víte, strejčku —"

"Co strejčku" — přetrhl Kabela vdovinu řeč, "nic strejčku! Jsem v panské službě a žádný váš strejček! Ale uhlídáme!"

Tvář Kabelova, před chvílí pi na zdraví, hledia, žlostia, modrala; jen zelenat se ještě měla, aby dovršila dobu.

"Uhlídáme!"

To slovo kdykoli pronesl, sáhl po červené tobolce, tak i teď.

"Známe číst!" ptal se libě se usmívaje jakoby pláňata pojídal. "Neznáme. Tohlen, rozumíme, tenhlen list, podívejme se."

A drže list, jak staří dělávají něco vzdálena od sebe, četl hlasem důrazným, že to znělo, jakoby lotra k šibenici odkazoval:

"Nařízeno, všechen movitý majetek Kateřiny Jeřábkové zabavit — rozumíme co to znamená, zabavit? Fantovat ano fantovat pro panským důchodům dlužné čtyry zlaté pět a dvacet krejcarů šajnů. Rozumíme?"

Jeřábková ustrnuta hleděla na Kabelu.

"Ale, Kabelo," pravila, "to přec nemůže být?" Hlas se jí zachvěl; spomněla si na původ onoho dluhu, manželovu dlouhou nemoc, jíž při hašení ohně, vypuklého v panském dvoře utržil. "Vždyť Jeřábek takřka v panské službě zahynul."

Kabela ani neodpověděl. Vítězoslavně patřil na vdovu před sebou.

"Tedy Marjánka nechce," ozval se po nějaké chvíli. "Ovšem — ovšem — nejsme jí dost mladounký. Má pravdu — takhle kolářův Martin, to je kubík — jeli pravda? Jen si dej pozor Martine, co nevidět zde máme odvod!" — A hladě širokou dlaní kvítkovaný "punt" doložil: "Vždyť snad na naše slovo při úřadě také ještě dají!".

Podobné myšlénky mušketýra nad míru uspokojily. I jal se bez okolkův spisovat movitý majetek Kateřiny Jeřábkové. Kde však není — ani voda neběře, hamparátí v světnici nestálo za řeč, neřkuli za čest, býti vnešeno do tobolky Vojtěchovy.

A ejhle, dvounohý, učazený rendlík napiněn bělounkými zemčaty, zde ještě stál. Zemčata jakoby tolikéž očí potutelně se na Kabelu dívala a násada, jakoby se posmívala, ukazovala cestu k vrátkům.

Bez trestu se ještě žádný nevysmál Kabelovi, i tebe pokuta nemine, rendlíku potutelný!

"Jářku —Jeřábková — vyndat ty brambory, železňák půjde na úřad!" velel panský mušketýr.

"Snad byste nechtěl" — ptala se vdova, "vždyť nemám v čem vařit." —

"Chtěl nechtěl, právo je právo; rozumíme?" pravil Kabela.

Neotálel: zvrhnuv rendlík, až se zemčata po světnici rozkotálela, vzal památnou nádobu, plačící ženy si více nevšímaje, hned s sebou za "do panských důchodův dlužné atd. atd."

IV.

Neštěstím, jež srdce jeho potkalo, neméně však rendlíkem stížen, vracel se Kabela k Plžicům a nedá se snadno rozhodnout, kterým z obou břemen se cítil více trápena.

První čtvrt hodiny převládaly vnitřní muky, porovnával sen svůj s vyjevením jeho.

"Však ty nám to zaplatíš — ty — ty žáho jedna!" zvolal a odplivl si jakoby opravdivou žábu před sebou viděl. "My ti myslím, dáme, mušketýra panského jen tak z bola odbýt! Ohoj! Dát přednost tomu holobrádkovi! Počkej!"

Byloli Kabelovi již na cestě do Mlíče horko, bylo teď tím více slunéčko se blížilo k poledni a nad to dobřivsl pádný rendlík.

Vojtěchovi se dělaly před očima mžitky a všechny splývaly v osobu jednu a tu samu, Kabelovi se všech nejprotivnější; ano i babky u potoka se v ní odívaly, kamkoli Kabela zrak svůj obrátil, neviděl než samé — Martiny. A všickni ti Martinové se po sklíněném mušketýru cíklíhali a tak pitvornými posunky jej tupice mrkvička strouhali, že div z kůže nevyletěl.

"Těš se, Martine," zvolal vida, že Martin, jejž rozdrážděná jeho fantasie z mezníku byla utvořila, palec pravice k nosu a onen levé ruky k malíku pravé přiloživ rozpřahnutými proti Kabelovi prsty pantomimické symfonie vyvádí. — "Těš se, Martine, s odvodem není žertů! Rozumíme, dáme Martinkovi Marjánku! Ale co říkám Marjánku — k marině mu dopomůžem!"

Byl to první vtip v Kabelově životě a ježto nikoho při ruce neměl, jenž by novorozeňátko smíchem přivítal, převzal ten úřad, vtipálkovi jinak dočista nepříslušný, sám a dal se do hlasitého smíchu.

Je-li porovnání Marjánky kterékoli s marinou opravdu tak směšný, čili nic, nechť laskavý čtenář posoudí, nám dostačuje vědět, že se Kabela smál a následovně zamilované trampoty aspoň pro chvíli z mysli jeho na čisto zmizely. I mžitky se ztratily, vrby staré ani za mák se nepodobaly Martinovi, starý mezník jako jindy vážně kolem sebe hleděl — bylo mu zcela lhostejno, že kmotr Vaněk včera hezký kousek obecní meze k poli svému přioral.

Posud Kabelovi ani nenapadlo, že se vleče s rendlíkem, nevědomky jej překládal z jedné ruky do druhé, až změnou, jaká se stala v mysli Vojtěchově, pozornost jeho k železňáku se obrátila. Tu teprv znamenal, že rendlík as dvacítiliberní a k tomu ne v chládku nésti, není žádným vyražením; skoro se mu zdálo, že jej vlastně ani neměl hned bráti s sebou.

Než co se stalo — stalo se. Rendlík zde byl a nyní co takměř věc vrchnostenská opuštěn býti nesměl. Mimo to šlechetnému mušketýrovi nemálo lahodila upomínka na zemčata, jak se po světnici kutálela a jemně láskyplné srdce okřálo, spomněl-li si, že Marjánka hnedle přijde z roboty — a obědu nenajdeš! Nicméně rendlík vážil přec jen poctivých dvacet liber.

Přemýšlel jak by jej nejpohodlněji nesl, až mu napadlo, že to možná docílit s co největším "fortelem", posadí-li rendlík na spůsob klobouku na hlavu. Aby netlačil, podloží se kapesní šátek.

Vynález ten i hned v skutečnost uvedl. Přesvědčil se k nemalé své radosti "že ta jeho hlava přec k něčemu se hodí!" Nesilo se mu to kapitálně a vážnosti na újmu to též být nemohlo. Daleko široko nebylo živé duše k spatření.

Kráčel dále, hlavu maje těžkou, srdce ale lehounké co pírko.

S nesmírným potěšením viděl Kabela v duchu Martina pod mírou, slyšel pana doktora chvalně zmínit se o chlapíku, rostlém jako svíce, pravém to výlupečku, viděl pana poručíka se usmívat a lichotivě mladíkovy svalovité páže potleskávat, pozoroval pana desátníka, kterak hladě si přišedlé kníry, pohybováním pyskův naznačit se zdál, co píše, totiž: Martin Souček — tauglich! A pak ten nápad s tou marinou! Ten stál za šesták! Do skoku aby se člověk dal!

I bylo skoku třeba. Musel překročit ovšem ne příliš ale přec dost široký příkop. Byť byl i sebe širší, dnes t. j. po tom smíchu stranu te mariny byl by přelítl třeba Plžický zámek. Patř na Kabelu, laskavý čtenáři, kterak se ke skoku připravuje. Obdivuješ hrůzný skok kamzíkův, ale radovati se z obratnosti ubohé zvěře ti není dáno; nečiní to z rozkoše, ale v smrtelném strachu. Kabelu obdivuj a bezpečně z jeho skoku se raduj, co čiré, činí povážlivě!

Pravicí rendlík za násadu, levicí klobouk drže zde stojí, jakoby dvěma klobouky poklony sekal!

Zvolal "Marinu za Marjánku!" a takto se posilniv, skočil.

Ano skočil! Také přeskočil avšak — v pádu pojednou prokletý rendlík sjel přes nos — hlava Kabelova se ocitnula ve tmách.

Otáčel Kabela osadnou nádobu násadou v před, násadou vzad, ano zdálo se pro čerstvé otáčení, jakoby hlavu dočista odšroubovat chtěl — marná všecka síla, daremné namáhání jeho! Lehounce se rendlík po nose svezl, však právě nos byl příčinou, že Vojtěch, nechtěli li velmi potřebnou část obličeje svého na polo ubrousit, nemilé přilbice sprostit se nemohl.

Jakoby přilitý, objímal železňák mušketýrovou hlavu.

Čím více se namáhal, tím více proléval potu, a ani s to nebyl chboňák, osušiti jím smáčenou tvář. Cítil šimrot potůčkův po licích tíncucích a — ač ruce volny — přec pomoci žádné — oh! hořký osude!

Co teď počíti?

Posadiv se zaťval jarým turem, neboť stenati pláčem holubinym hlas chraptivý nedovolil. Jak zcela jinak vypadal Kabela před chvílí připravuje se k skoku a nyní!

Před minutkou pln bujaré síly, slavíc takřka vítězství nad úhlavním svým nepřítelem—a teď, tak jest sevřeno srdce Kabelovo, že ani na soka nespomíná. Pro rendlík jeho tvář nevidíme, ale není pochyby, že se v ní obrazí láska k bratřím! Celý svět by chutě obejmul, třeba Martinovi by vřelé políbení na čelo vtiskl — též Martinovi? Ovšem, to jest kdyby ho sprostil — rendlíku. Kdož může vědět, jestli nespomínal v smutku srdce svého, že zemčata přiměřeněji zaujímala místa v železňáku než hlava jeho!

Seděl tak skoro hodinu. — Ač dost neradi, nemůžeme opomenouti, že buďtež muky uvnitř rendlíku jakékoli, zevně aspoň dle hlavy skoro se podobal nečistému duchu, jak jej u nás nadějná mládež u večer před svatým Mikulášem líčívá.

Dvě nohy zhůru čnějící na spůsob rohův, násada jako nos ohromný, a vše to, jakoby přirostlé k ramenoum mušketýra — kdož by nebyl mněl vidět před sebou Kabelu promněného v raráška?

Než není zle, aby nebylo zase dobře.

V blízkém ouvoze se objevil mladík, jejž váženému čtenářstvu bez obšírného popisu co Martina Součka předvádíme. Mladíka dvacetiletého každý bez toho viděl a jakého zrůstu byl — inu, viděli jsme jej v duchu Kabelově pod mírou.

Martin spatřiv postavu vedlé příkopu sedící i hned poznal kdo to, a ježto nepochybně častěji k milence docházíval, poznal, čí to rendlík seděl na hlavě Kabelově. —

"I pozdrav vás, Kabelo," zvolal "cožpak vám to napadlo, takhle v parnu vyvádět maškaru?"

Kabela slovy nemohl odpovídat.

"Jářku," pravil Martin dále, "shoďte ten rendlík! Nesluší vám a pak považte, to horko!"

Ošemetný sok dobře věděl, že rendlík dolů nepůjde, i Kabela to věděl, a přec nevědomky obě ruce se chopily rendlíku.

"Ach, vy nemůžete," pokračoval mladík potutelně se usmívaje. — "Mám vám pomoci?"

Rendlík kýval.

"Počkejte! Tak, bolí to?"

Nebolelo, ale nádoba se ani nehnula, ač Martin skoro nemilosrdně Kabelovu hlavu sem a tam otáčel.

"Nejde to!" zvolal konečně. "Nebude jiné pomoci, než do kovárny, rendlík je drobet natrhlý, možná, že ho kovář snadno sloupne."

I dali jsou se na cestu.

Popošli několik krokův.

"Jářku, Kabelo, nechtěl byste takhle, aby Marjánka vás uhlídala v rendlíku?" ptal se lehkomyslný Martin mušketýra, jenž pozorně postupoval.

"Soudím, že by nad vámi splakala," pokračoval, hořký jed vpouštěje ve Vojtěchovo srdce kapku po kapce. — "Věru splakala by snad, ač neodpírám, že by se třebas i rozesmála vidíc takovou pečenku v rendlíku." —

Šli po drahách, cesta suchá, rovná jako mlat.

"A ona vás tak má ráda, Kabelo! Právě přicházím od Jeřábkův, nemůžete si pomyslit jak vás chválily. Marjánka sama povídala, že horšího pochopa — pozor, Kabelo — přeskočte, je tu louže!"

Špička za špičkou vnikala v ňadra Kabelova, z rendlíku by byl vyletěl zlostí, nicméně přeskakoval louže vymyšlené, kdekoli se Martinovi líbilo a nejenom louže, ale i hůl nastavenou.

"Tentos, Kabelo, nemýlím li se, jedou tamhle proti nám pan správce!" pravil Martin, když si byl Kabela několikráte poskočil.

Jako šamrda se Vojtěch obrátil.

"Ovšem, ovšem, vyhneme se," pravil Martin, až pana správce k spatření nebylo. "Pan správce by se mohli hněvat, že v panské službě takového blázna — pozor Kabelo — louže!"

A zase skočil Kabela přes hůl.

"Vyhráno máme!" zvolal Martin po nějaké chvíli. "Rozumí se, že vsi nepůjdem. Lidé jsou zlí — třeba by se radovali, vidouce mušketýra v železech."

"Co myslíte, nepovedu vás kolem?"

Rendlík přisvědčuje patrně tři krát kývnul.

A navzdor slibu svému a Kabelovu přání vedl Martin nešťastníka zrovna přes náves.

Hlasitým smíchem občanův doprovázeni dostali se do kovárny. Sen Kabelův se vyplnil i v podrobnostech, neb Šafránková stojíc mezi vraty povídala, že teď Kabelovi do kozla ani rohův neschází.

Za několik dní potom odetého vsí se Kabela co poklasný do jiného dvora. Tak ráčili páni správce nařídit ohledem na slunný relpekt.

Když se po desíti letech obča né Plžičtí obdivovali na návsi tančícího medvěda a šestilatý Martinek Součkovic pohopiti nemohl, kterak takové hovado se zkrotit dá, pravila mladounká maminka: Nic lehčího, — dáš mu rendlík na hlavu a jak mu zahudeš, bude tančit! Zeptej se tatínka! —

DO WILBER, NEB.

Česky Hostinec

M. B. HOKUFA,

jest vždy zásoben dobrým ležákem i všeho druhu lihovinami, doutníky a t. d. Jest též úplně s pohodlně zařízen pro

stravníky a cestující,

a hosty přespolní, kteříž v každou dobu nejochotněji pohostěni budou.

Trhy na dobytek

odbývají se před tímto hostincem

každou první sobotu v měsíci.

Všechny k hojné návštěvě zve, k službám ochotný

(94— M. B. HOKUF.

HOSTINEC

Josefa Sestáka

ve Wilber, Neb.

zásoben jest vždy výtečným osmahským Metzovým pivem, jakož i nejlepšími likéry a doutníky. Všem mým přátelům a známým kteří mne návštěvou svou poctí, posloužím ochotně. K hojné návštěvě zve uctivě

Josef Sesták.

NOVÝ

ŽELEZNICKÝ OBCHOD.

LU NORRIS & CO.

Zařídili právě ve velkém krámě na Maine Ave., v kterém dříve bývali Birney & Hitchcock a mají největší zásobu samého nového

ozdobného i těžkého

zboží železnického

VSEHO DRUHU.

Toto zboží koupili jsme za hotové a prodáváme ze všech nejlevněji. Přijďte si prohlédnouti naše zásoby.

LU NORRIS & CO.

Maine Ave., - - - Crete, Neb.

NOVÁ GROCERIE.

J. T. PRONGER,

Dříve prodavač u Jordan & Ruffner, založil nový krám a zásobil jej samým čerstvým, dobrým a laciným

ZBOŽÍM GROCERNÍM.

Čerstvé ovoce

všeho druhu prodává v přiměřené době roční.

Navštivte jej.

MAINE AVENUE, - CRETE, NEB.

Nejvyšší ceny za dobré máslo, vejce a všechny výrobky.

Nový a zlepšený

HOWE

šicí stroj.

Prodává

M. ČADA.

v CRETE NEB.

Více než milion se jich užívá. Hodí se k veškeré práci, domácí i továrnické, k šití kůže i látek.

Konají práci nejlépe, dělají překrásný štich, stejný na obou stranách, jsou jednoduché, běží lehce a tiše, jsou

Nejlepší šicí stroje ze všech.

CHAS. BAND, M. D. F. D. KLOFANDA.

Česká lékárna.

Wilber - - Nebraska.

Léky, lučebniny, barvy a oleje,

papír na stěny, sklo do oken, patentované mediciny

A SLOVEM VŠE,

co obyčejně v obchodu materialistickém na skladě se chová. Kupujeme od Tolman & King, z Chicago, velkoobchodníků s materialemi

Čistá vína a likéry,

k účelům lékařským.

Recepty pečlivě se připravují v každou hodinu ve dne neb v noci

Hamburško-americka

akciová paroplavební spol.

Gamburg - Amerikanische Packetfahrt Actien-Gesellschaft.

PŘÍMÁ POŠTOVNÍ PAROPLAVBA

mezi

Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

po nových, zlevně zařízených velkých železných parolodích:

ALLEMANNIA, CIMBRIA, FRANCONIA, GELLERT, FRISIA, HAMBURG, SVEVIA, HOLSATIA, LESSING, LOTHARINGIA, SILESIA, RHENANIA, SAXONIA, BOHEMIA, WESTPHALIA, THURINGIA, VANDALIA, A WIELAND.

Parní lodě tyto způsobilosti dopravují pošty spojených států a mohou přistávati ve

čtvrtek

ve 2 hod. odp. z New York do Hamburgu a každou středu z Hamburgu do New York.

Přeplavní ceny:

Z Hamburku do New Yorku:

První kajuta	$120.00	v zlatě
Druhá kajuta	$72.00	v zlatě
Mezipalubí	$28.00	v papírech

Z New Yorku do Hamburku:

První kajuta	[illegible]	v zlatě
Druhá kajuta	$60.00	v zlatě
Mezipalubí	$28.00	v papírech

Z New Yorku do Hamburku a nazpět:

První kajuta	$210.00	v zlatě
Druhá kajuta	$110.00	v zlatě
Mezipalubí	[illegible]	v papírech.

Z New Yorku do Paříže:

Mezipalubí $31.50 v papírech.

Z New Yorku do Paříže a na zpět:

Mezipalubí $52.00 v papírech.

Děti mezi 1 a 10 rokem polovic (vše s úplnou stravou). Zůstavní lístky za snížené ceny.

Všechny bližší zprávy podají generální přeplavní jednatelé

C. B. Richard & Bros.

čís. 61 Broadway, N. Y.,

kde pan

JAN F. VONATKA

česko odšlému lidi a pro větší pohodlí zamístnaných krajanů vždy od 6—8 hod. večer v jeho bytu

č. 260 F. 4th St. (blíže Ave. B.)

k mluvení jest.

V Hamburku podá bližší zprávu generální jednatel

AUGUST BOLTEN

Wm. Müller's Nachfolger

33-34 Admiralitätstraße,

V HAMBURGU,

kde Češi najdou opět svého ochotného rodáka pana

JOSEFA PASTORA.

Prospekty poštovní paroplavby jakož i Pastorova brožurka "Americký vystěhovalec", rozesílají se na požádání zdarma, jen když se správně udají adresy.

V Nebrasce

máme následuj. místní jednatelé

V Appleton.....J Dosta
Crete.....J Klima
Humboldt.....J Růžička
Lincoln.....A C Ziemer
Niobrara.....F Janoušek
North Bend.....F F Doubrava
" " .....C C Kendall
Schuyler.....J F Sobota
" .....J Zerzan.
Omaha.....I. Levi
" .....V. L. Vodička
St. Paul.....M Vacek
Scribner.....J Hanzl
Wahoo.....H Anderson
" .....J Ledvina.
West Point.....Fr Koudela
" .....N M Smith
" .....Fred. Sonnenchein.
Wilber.....C Duras

Iowa.

Belle Plaine.....J Pavliček
Calmar.....J. Dostal.
Cedar Rapids.....Jak. Pojak
Sioux City.....M Marouček
Spillville.....Jan Wrba.

Dakota.

Tabor.....V Janda
Yankton.....Alb. Žemlička

Minnesota.

Owatona.....Josef Srbeš.
Praha.....F Wrábek
St Paul.....F J Lepša
Winona.....Jakob Steinbauer.

Kansas.

Great Bend.....Josef Novinsky.
Wamego.....J C. Rogers & Co
Wilson.....F J Švehla

Wisconsin.

Manitowoc.....F Zeman
Prairie du Chien.....F V Zeman
Tabor (Coledonie).....J Klisz

Sev. německý Lloyd

Pravidelní přímá

PAROPLAVBA

mezi

Bremen a New Yorkem

přes Southampton

po následujících oblíbených, elegantně zařízených poštovních parnících o 3000 tunách a 700 koňských sil:

"Herman"	"Bremen"
"America"	"Frankfurth"
"Weser"	"Hanover"
"Mosel"	"Hansa"
"Donau"	"Rhein"
"Neckar"	"Koln"
"Oder"	"Strasburg"
"Main"	"Hohenzollern"
"Hohenstaufen"	

Expediční dnové jsou ustanoveni:

Z Bremen každou neděli;
ze Southampton každé úterý;
z New Yorku každou sobotu;
na kterýžto dni vezmou sebou

POŠTU SPOJENÝCH STÁTŮ

Parolodě této linie staví se v Southampton, aby cestovatelé do Anglie a Francouzska vystoupiti mohli.

Ceny převozní:

z Bremen do New Yorku:

1 Kajuta: horní salon $120.00 zlata,
" dolní salon $72.00 "
Mezipalubí.....28.00 v papírech.

z New Yorku do Bremen, Londyna, Havru a Southampton:

1 Kajuta: horní salon $100 zlata,
" dolní salon $60.00 "
Mezipalubí do Bremen a Havru:.....28.00 v papírech.

Do Bremen a nazpět: když se koupí cesta najednou zaplatí:

1 Kajuta: horní salon $185.00 zlata,
" dolní salon $110.00 "
Mezipalubí.....[illegible] v papírech

Vše se stravou. Dítky od 1 do 10 roků polovic.

Po těchto lodích dopravují se pasažéři do všech částí střední Evropy, po nádraží "per Bremensteamer," a přijímají se na všech poštách v Soustátí.

Stranu přeplavů do BREMEN, HAMBURG, ANTVERP, AMSTERDAMU, ROTTERDAMU, SOUTHAMPTON, HALL A LONDÝNA, obraťte se na

OELRICHS & Comp.

NO. 2 BOWLING GREEN, New York

Jednatelé v Omaha:

August Wels.

Caldwell Hamilton & Co.

Jednatelé pro Chicago:

CLAUSSENIUS & CO.

[illegible] Clark [illegible]